

TIM PEAKE / ESA

Londres, a mitjanit, vist des de l'estació espacial

Era mitjanit a la capital del Regne Unit quan l'astronauta britànic Tim Peake, de l'Agència Espacial Europea, va captar aquesta imatge des de l'Estació Espacial Internacional, que passava sobre la ciutat a 400 quilòmetres d'altitud i 28.200 km/h. Aquest tipus de vista és infreqüent des de l'estació espacial, ja que la majoria d'òrbites no passen sobre Londres i, quan ho fan, no és habitual que la ciutat tingui un cel net. En aquesta ocasió, unes condicions meteorològiques favorables permeten distingir alguns dels punts més característics de Londres: els llums blancs de Regent Street al centre de la ciutat i del Tower Bridge més a l'est, el riu Tàmesi o els grans parcs com Hyde Park i Regent's Park, que apareixen foscos perquè de nit no estan il·luminats. Els punts blaus corresponen a zones il·luminades amb llums led. / Redacció

CARINA FARRERAS
Barcelona

Malgrat el progrés en la igualtat de gènere, dels canvis socials i de les classes d'educació emocional a les escoles, alguns joves continuen reproduint comportaments masculistes que deriven en violència. Sandra Carrau (Barcelona, 1975) és sociòloga i cocreadora del seminari *Liderant en femení i en masculí* de l'Institut Innova.

Com a consultora d'organitzacions, té una llarga experiència en com treballa l'inconscient a les nostres accions. Considera que els adolescents solen reproduir allò que és present a la cultura i a les seves pròpies famílies i que, com passa amb els adults, el control sobre altres persones els dona seguretat en un món cada vegada més complex. Des d'aquest punt de vista, "la violència és una reacció inconscient a la complexitat", sosté Carrau. "La vida és més competitiva i incerta que mai, i això provoca angoixa. Alguns volen simplificar les coses en la intimitat i exigir que es compleixin les regles que han servit fins ara", conclou.

Per què una noia que ha rebut una educació igualitària a l'escola permet una relació en la qual és agredida?

L'educació emocional es treballa a les escoles, però no contraresta l'exemple que es viu en la família, en el missatge de pel·lícules, llibres i anuncis publicitaris amb què es bombardeja contínuament. Malgrat els canvis socials, encara es persegueixen els ideals romàntics de l'amor en què l'home és un ésser segur, que protegeix la seva família, i la dona, en canvi, es cuida de l'esfera íntima, i li cal aquesta protecció, com si no es valgués per si mateixa.

Però això explica una agressió?

L'agressió es pot donar en una parella perquè hi ha una relació de dominació que és acceptada

“La complexitat de l'entorn provoca angoixa”

Sandra Carrau, sociòloga i consultora d'organitzacions

KIM MANRESA

Sandra Carrau és cocreadora del seminari *Liderant en femení i en masculí* de l'Institut Innova

inconscientment per la víctima i potser també per l'entorn. En reacció a la complexitat de viure en l'entorn actual, tornaria a la seguretat dels rols fixos clàssics de l'entorn afectiu. Les relacions de poder que es poden donar en la intimitat són molt subtils, difícils de captar i, de vegades, es donen per naturals.

Per exemple?

Una universitària catalana va iniciar una relació a Anglaterra amb un noi que va resultar ser un príncep saudita. Semblaria una

relació de conte. Ell l'embolcalla de regals i paga viatges a ella i les seves amigues perquè la parella es pugui veure. La dona se sent molt afalagada, com a objecte d'admiració. Però el noi espera que ella li resolgui totes les seves necessitats, fins i tot coses tan simples com satisfer la seva set. Així que ell mai no s'aixeca a buscar un got d'aigua. Només l'ha de demanar a la seva nòvia, que el complau. I això passa avui a Barcelona, davant de les companyes de pis, que són testimonis

d'un procés de victimització, però que no diuen gens, confoses potser per aquesta idea d'amor romàntic. No li recriminen: "Mira, en aquesta casa, quan es vol un vas d'aigua, un s'aixeca i l'agafa".

Precisament les adolescents entren en l'espiral de la violència pensant que els guia l'amor. Hi ha un ideal romàntic en el qual la dona necessita anar acompanyada perquè si no la seva felicitat no és completa. I això s'associa a la maternitat. Per tant,

ha de trobar i retenir una parella en un període de temps determinat. Respecte a la idea de l'amor romàntic, la sociòloga Eva Illouz ho diu clarament quan analitza *Cinquanta ombres de Grey*. La igualtat de gènere es viu com una font d'incertesa i tensió per a ells i per a elles. Sense les normes de gènere clarament establertes, emergeix la possibilitat de negociació constant amb l'altre i l'altra, i per tant la necessitat d'autoritzar-se a dir el que es vol.

És més fàcil per a ells?

No ho crec. A la història, amb el patriarcat, els homes s'han servit de diferents formes per mantenir una posició dominant: la força, la posició social, les propietats de la

CLIXÉS I ESTEREOTIPS

Els adolescents reproduïxen allò que és present en la cultura i a casa seva

ADAPTACIÓ

Serà més difícil per als homes que han crescut amb valors com "jo ho sé tot"

família... ara depenen només de les seves qualitats per triomfar. Els homes (i també les dones) que han crescut amb valors masculins de "jo ho sé tot" o "demanar ajuda et fa vulnerable" comencen a tenir problemes per adaptar-se a un entorn tan complex com l'actual, que exigeix flexibilitat, capacitat d'adaptació, atendre a una varietat de visions i interessos en joc... És diferent en el cas de la majoria de dones, perquè han crescut sabent de la necessitat dels altres. A les escoles, és freqüent que algunes mares organitzin sopars. Aquestes trobades són molt productives, perquè intercanvien informació i idees. Els homes no solen organitzar aquest tipus de trobades.●